

Andakt - vatten

"Idag ska vi paddla kanot" berättar Jonas glatt till patrull Elefanten. Tintin, Alma, Simon och Lea ser alla väldigt förväntansfulla ut.

"Jag kommer börja med att gå igenom paddlingsteknik och sjövätt med er", fortsätter Jonas, "sedan delar ni in er i par och tar varsin kanot. Jag har en egen."

Efter genomgången delar Jonas ut flytvästar och paddlar till de fyra scouterna. "Simon, upp och hoppa! Du får sova när du kommer hem! Alma, paddeln uppåt! Annars går den sönder. Har ni några frågor?" Jonas tittar undrande på patrullen. Lea tar ett djupt andetag och börjar ropa: "Andra sidan är ni klara!?" Alma tittar förvånat på henne, Simon är mitt i en gäspning men Tintin svarar klart och tydligt: "Jajamensan fattas bara!" Lea fortsätter: "Bra, då sätter vi igång..."

"Inte nu!" avbryter Jonas. "Nu ska vi paddla, inte ha lägerbål. Simon och Alma tar en kanot och Tintin och Lea tar den andra." Äntligen har patrull Elefanten tagit sig ut på vattnet. Solen börjar gå ned och vattnet är alldeles stilla. "Vilken kväll!" tänker Jonas för sig själv när han glider fram bredvid sina scouter.

"Planen är att ta oss ut till ön där borta. Är det någonting så ropa på mig. Jag lägger mig här bakom er." De tre kanoterna färdas långsamt över vattnet när Alma plötsligt tappar sin paddel! Simon suckar högt, slutar paddla, lutar sig bakåt och tittar trött mot Jonas. "Simon, vänd på kanoten och hämta Almas paddel!" ropar han. "Jag orkar inte!" svarar Simon.

Alma börjar sträcka sig efter paddeln trots instruktionerna om att alltid sitta i mitten av kanoten. Hon lutar sig över kanten och innan Simon hinner reagera välter kanoten. Både Simon och Alma hamnar i det kalla vattnet. De ser hur kanoten fylls med vatten, paddlarna flyter iväg och de känner hur kläderna gör dem tyngre än vanligt.

"Hjälp!" skriker både Simon och Alma med rädsla i rösten. Jonas paddlar sig fram till dem på en gång så att de kan vila hängandes på hans kanot. Efter ett lugnt och sansat räddningsarbete av patrullen Elefanten är alla i land, oskadda men skrärade. Jonas ser sig runt och fylls av tacksamhet. "Tack gode Gud att det gick så bra trots allt" tänker han.

"Vet ni? Jag kom att tänka på en berättelse ur Bibeln" säger han till scouterna som nu satt sig ned i gräset. "Har ni hört om när Jesus gick på vattnet? Det hände en gång när Jesus skickade iväg sina lärjungar i en båt för att ta sig till andra sidan Galileiska sjön, medan han själv gick upp på ett berg för att vara ensam en stund och umgås med Gud. Lärjungarna rodde över sjön under hela natten. Det

var motvind, storm och jättehöga vågor som slog mot båten. De måste varit jätterädda, eller vad tror ni Alma och Simon?”

“Ja, iallafall om vattnet var lika kallt som idag!” svarar Alma bekymrat medan Simon nickar instämmande.

“När natten nästan var över gick Jesus ner till sjön för att möta sina vänner ute på vattnet. Han kom gåendes till dem, på vattnet, och när lärjungarna såg det blev de livrädda. De trodde att det var ett spöke som kom! När Jesus såg att de var rädda sade han: ‘Lugn, det är jag. Var inte rädda!’ En av lärjungarna som heter Petrus blev så glad och ivrig av att se Jesus på vattnet att han själv ville hoppa ur båten och möta honom. Jesus sade åt honom att komma, och vet ni vad? Också Petrus kunde gå på vattnet! Men snart började Petrus se sig omkring mitt i stormen, han såg de höga vågorna och blev rädd. Rädslan gjorde att han inte längre höll blicken på Jesus och då började han sjunka. Men när han ropade på hjälp sträckte Jesus genast ut handen och grep tag i Petrus.”

Scouterna lyssnar förundrat på Jonas som nu vänder sig till dem: “Blev ni rädda när kanoten välte?” “Ja!”, svarar alla fyra. “Det blev jag också”, säger Jonas. “Och varför jag berättade denna händelse, är för att den påminner mig om att Gud är med oss. Gud är med när vi upplever att det stormar runt omkring oss och vi är rädda, lika mycket som när vi upplever att det är alldeles stilla som det var ikväll när vi började att paddla. Oavsett vad som händer är Gud med oss.”

Bön: Jesus, du som stillar stormar. Var nära oss när vi blir rädda. Lys upp vårt mörker och hjälp oss fästa blicken på dig när höga vågor finns runtomkring. Tack för att du möter oss när vi ber om hjälp. Amen.

Scoutens bön:

*Livets Gud, som söker alla, du som ser till var och en,
till vad än du vill mig kalla, är jag redo bli din vän.*

Tack för staden och naturen, och för glädje varje dag.

Tack för människor och djuren. Hjälp mig följa scouters lag. Amen